V. A. JUNG:

Rodina Petra Běla

Obrázek ze života českých farmářů v Nebraske

Zločin a trest.

V cizím místě se mi poprvé dlouho nesnímá. Převaloval jsem se na loži dlouho přes půlnoc, nemoha na podušce nalézti dost chladného místa pro rozpálenou hlavu. Konečně jsem přece usnul. Ale byl to spánek jen polovičatý, jaký plodívá sny, které se tolik podobají skutečnosti. Mr. Smith posadil se za stolem proti mně s kartami v ruce a řechraje jimi svůdně palcem po ořízce, vybízel mne ke hře. Svolil jsem. Bylo mi divné, jak jsem neznámou hru snadno pochopil. Sázel jsem opatrně a neustále jsem vyhrával. Mr. Smith nestačil otevírati svou nedobytnou pokladnu a při tom se neustále usmíval, tak jako bych mu vlastně byl prokazoval veliké dobrodiní. Pojednou se však karta obrátila. Mr. Smith mě po každé prohře politoval, tak že jsem opravdu věřil, že chce jen mému štěstí, a proto jsem statečně sázel dále, čím dál tím větší částky, až jsem s hrůzou poznal, že mně nezbyla ani jedna, abych mu zaplatil za nocleh a za útratu.

V tom ho někdo z vedlejší místnosti zavolal. Všimnul jsem si, že nechal pokladnu otevřenu. Jedním skokem byl jsem u ní a vytáhnuv zásuvku spěšně brat jsem tolik, kolik jsem asi prohrál. Nebyl jsem ještě hotov, když Mr. Smith se vrátil. Vrhl se na mne jako kočka. Zápas byl krátký. Chopil jsem ho oběma rukama za hrdlo. Cítil jsem, jak mi pod zaťatými prsty tuhne a jak pod ním klesají nohy a já ho zvolna mrtvého kladu na zem. Lidé viděli, jak jsem s ním hrál v karty. Našli v mých kapsách peníze, o kterých jsem nemohl dokázati, že jsem si je vydělal u Rampoucha. Pět přísežných znalců — všichni moji předchůdcové u Rampoucha — podali dobrozdání, že to není možné, abych si byl tolik ušetřil. Byli to čistí znalci. Rampouch sám o nich mluvíval, že to byli flamendři, ale nikdy mně neřekl, že se u něho všichni vystřídali za necelý rok, kdežto já jsem u něho vydržel třináct měsíců.

Pohnali mě před porotu. Nikdo mě zadarmo nechtěl obhajovat. Hájil jsem se tedy sám. Znal jsem se k činu, ale ukazoval jsem na polehčující okolnost, že karty byly znamenané a že jsem do hry byl vlákán. Mezi porotci seděl Pabuška. Neustále si s nimi šeptal. Slyšel jsem zřetelně, jak je naváděl, aby hlasovali pro trest k smrti a sliboval jim, že jim dá na pivo. Měl jsem všecky svědky proti sobě, kromě jednoho a to byla Mémi Plamínkova. Přijela schválně z Kalifornie a s děckem na ruce, jehož jedna zvláštnost poutala mou pozornost více nežli celé přelíčení. Mělo totiž židovský nos. Divil jsem se, kde tak honem to dítě vzala a počítal jsem měsíce od jejích vdavek. Svědčila, že jsem pořádný člověk. Pěkně pořádný! pomyslil jsem si: ona o mně vydává takové příznivé svědectví, a já tu počítám její měsíce! Na svůj zločin jsem při tom docela zapomněl; tak mně z té křivdy bolelo svědomí.

"A jak svědkyně ví, že obžalovaný je pořádný člověk?" tázal se veřejný žalobce po křížovém výslechu.

— Protože za mnou chodil a — a — zajíkala se Mémi.

"Nu, a?" pomáhal veřejný žalobce.

— Nosil mně tatínka z hospody domů. —

"To ještě není důkaz pořádnosti," namítal žalobce. "Kdož ví, zdali mu cestou také nesbíral kapsy na ruky."

Pabuška opět porotcům něco našeptával. Všichni kývali hlavou na znamení souhlasu. Chuďák Mémi svou výpovědí mou věc zhoršila, ačkoliv chtěla říci něco docela jiného.

Veřejný žalobce Lev Špakta skončil svou závěrečnou řečí slovy: "Pánové porotci, vina obžalovaného je tak jasná, že nejsta-li od něho podplaceni, musíte ho odsouditi."

A také odsoudili! Ale pobyli si v poradní komůrce nějak dlouho. Ačkoliv podle zákona obžalovaný tam nesmí býti přítomen, nicméně seu můj osudným zákonem se netřídil. Slyšel jsem a viděl jsem všecko. Hlasovali dvakrát a pokaždé vyšlo jedenáct hlasů proti jednomu, který byl proti němu odsouzení. Ukázalo se později, že to byl hlas Pabuškův. Přemlouvali Pabuňku, aby jich už déle nemařil a přidal se k nim.

Vždycky jsem odsuzoval soustavu amerických porot, že rozsudek musí býti jednomyslný. Říkával jsem, že takové zařízení je jen pro ochranu darebáků, kteří, postaví-li si jen jediný porotce hlavu, ujdou trestu. Nyní, když běželo o mou vlastní kůži, nemohl jsem si porotního řízení dost vynachválit. Proti mému mínění o hlouposti jednomyslného rozsudku stavěli jiné; že prý je lépe deset darebů nechat běžet nežli jednoho nevinného odsoudit. Jak mně teď bylo volno při pomyšlení, že budu ještě jednim z těch desíti, jestliže Pabuňka nedá se od ostatních porotců přemluvit!

"Nepovolím, dokud pekla nezamrzne a dokud nedostanu a nerozvinu mé ostré nevyvratitelné kříže vou dirkou!" zaklínal se Pabuška.

Tak vida jsem Pabuňka je přece jen šlechetný člověk, křtívil jsem mu.

"Nu, pane vilbe vy, kamarádi! Předám se k vám pod jedním podmínkou — když mě propustíte z daného slibu, že vám dám na pivo."

Odvedli mě do "komůrky smrti" a poslali hned ke mně Fineze, aby mě obrátil na víru a připravil na poslední cestu.

Nevím, kde se to vzal — v snách se připletou divné věci — ale byl to můj bývalý gymnasijní katecheta. Měřil mně útrpně dlouho a potom pravil: "Nešťastný synu! Tolik dvojek a kázeňských jsem ti dával, a přece to bylo šetřit platno. Vidíš, kam jsi přišel za to, že jsi nejraději chodíval ke zpovědi ke mně, o němž jsi věděl, že pokaždé ve zpovědnici usnu. Zatvrdil jsi se proti naší svaté katolické víře bez příčiny; jen pouhou hloupostí: jenom proto, že ti moje hospodyně dala jednou pohlavek za to, že's ji titulował paní katechetovou. —

Nedal jsem mu domluvit a poslal jsem ho pryč. Jaký v tom je smysl: chtít odsouzence obracet na víru? Neobrátili-li se, je to proti rozumu poslati ho přímo do pekla. Měli by mu přece dáti dosti času. A obrátili-li se, pak je zbytečno ho věšet, protože pak je zrovna tak dobrý jako ten spravedlivý.

A teď si přišel pro mne mistr popravčí — Rampouch. Ani se neomluvil, že je mu líto, že právě on musí na mne vykonati rozsudek. Jen mně oznámil, že mně trest smrti provazem změnili v jiný milosrdnější a nenápadnější způsob. Škrtl sirkou o kalhoty, rozsvítil dvě voskovice na stole, rozložil na něm nějaká lejstra a jal se hrobovým hlasem čísti mně své nejposlednější články. Nechápal jsem pořád, jakým způsobem mám sejít se světa, až teprve když jsem upjal pozornost na čtená slova a když se mně začalo z nich dělat na nic. To že byl ten milosrdnější způsob? Šla na mne těžkost a mdloba. Země se pode mnou rozevřela. Vykulil jsem se z postele na podlahu právě v okamžiku, když někdo silně zabušil na dvéře a volal: "Vstávejte, někdo vás dole čeká!"

Byl to hlas Mr. Smitha.

Karel Běl.

Honem jsem se ustrojil a seběhl dolů. Všimnul jsem si, že na stole ležely rozházené karty. Také Mr. Smith měl na hrdle modré skvrny jako od škrcení a jeho oči byly zpuchlé. Možná, že mě klamal zrak a že i bílého promáslo duval mne ještě příšerný sen.

— Člověk, který vás hledá, šel právě zas ven — pravil Mr. Smith, dívaje se do nějaké na pokladně rozložené knihy.

Vyšel jsem na předhonu. Rozmovitý, krásně rostlý mladík v širokém plátěném klobouku a vysokých botách kladl právě sítkovanou přikrývku na spěšení mezků, zaptaných do bryčky o jednom sedadle. Jakmile se obrátil obličejem ke mně, poznal jsem ihned podle jeho velkých jasnomodrých očí syna Petra Běla, Karla. Jen že nebyl v zlém vůbec vesel a šťastný paprsek, jakým svítívaly oči jeho otce. Jeho zrak byl chladný, pronikavý až do duše a svědčil o odvaze a zkušenosti. Rusé vlasy měl patrně po matce, protože se pamatuji určitě, že Petr Běl měl za mladých let vlasy a vousy hnědé.

Karel popošel mně vstříc a svou mozolovitou dlaní stiskl mně tak silně ruku, div jsem nevykřikl. Zrovna tak, jako by mně ji byl přiskřípl mezi vlašskými ořechy. Ukšilil se pod rusým knírkem bolestnému výrazu v mé tváři a pravil:

— Pojedeme hned, jen co se Romeo a Julie nažerou. My také dříve něco pojíme — vždyť už bezmála máme poledne. Pak si pospíšíme, děla se parno; myslím, že se k něčemu chystá.

— Prosím vás, jak jste na ta dvě jména připadli?

— Už jsem mezky tak koupil od Victora Lavallu, indiánského smíšence z reservace za Niobrarou. Pojmenoval je tak pro poškádlení své sestry, učitelky na reservaci. Chtěla ho trochu vzdělat a četla mu Shakespeara. Měl potom od ní svatý pokoj. Ostatně proč nedat mezku nebo koni hezké jméno třeba lidské. A pak u nás je mezek užitečnější nežli člověk. I krádnete v našem okolí mezka nebo koně a budete vyšetřovat. V americké válce zaujala delová kompagnie tři mezka pod ním. Prezident Lincoln rozhodoval mezka, který stál 300 dolarů. Generálů ze trčí si mezi sebou tolik vlasů.

— Byvá u vás mezek krádeží koní?

— Bývala, ale teď nemá. Vyšetřil jsem to doklamu. Ve Verde Green byla jedna velká rodina, O'Donnelová, o pěti synech, kteří kradli farmářům koně a mezky. Čtyři nejstarší s tatínkem zmizeli s povrchu země bez památky. Nejmladšího, dvojčeho otestrli, jednal pro jeho mládí, poznal že prostému nebylo dokázáno. Ale, kdyby vi, jak i tento nakonec skončil! Na kradený majetek nemůže požehnání a dobrý se lehké bere. Škoda ho je to hoch hezký jako panna a silný jako tur.

Karel, jehož tvář se během vypravování poněkud vyjasnila, zčervenal se zamračila. Rozuměl jsem tomu, ale co jsem o tom věděl, nechal jsem si až na cestu. Kromě toho byl čas už k obědu. Mr. Smith zase vyběhl s kravským zvonecem, jak že by nás byl z rozprávky beztuk vyrušil.

— Nezvoňte! Vždyť jsme tu jenom dva! — volal jsem naň.

— Nezvoním jenom pro vás, zvoním pro celé město, aby lidé věděli, že mně jde oběhat!

— Ano, tamhle výš je ještě jeden hotel — vysvětlil mně Karel. Po obědě požádal jsem za účet.

— Pět dollarů! hlásil Mr. Smith.

— Cože! — rozhořčil se Karel. — Chces, aby ti sem podruhé z našeho okolí nevkročila ani noha?

— Tedy jen dva. Myslil jsem, že ten pán cestuje pouze pro zábavu. Slevuji mu jen k vůli tobě, Charlie.

— Nechci od tebe žádné milosti, tu máš! — a Karel položil na pult pětidollarovou bankovku, na něž vzal mě za rámě a vedl mě ven.

Mr. Smith vyběhl za námi a vstrčil mu bankovku do kapsy. Karel počkal, až odešel. Sebral se silnice drobný kámen, zabalil jej do bankovky a hodil ji dvěmi dovnitř.

Vsedli jsme hopem do bryčky: Karel prásknul do mezků a za okamžik měli jsme hotel daleko za sebou.

— Jsem rád, že jsem se toho chlapa tak lacino zbavil. Byl mi vždycky protivný. Zastavoval jsem se u něho jen k vůli dru. Van Lindenovi, kterému Mr. Smith ve městě dělá reklamu. Nyní se mohu prokázat, že je to šilal.

— Zapomněl jste nakoupit zboží. Váš otec řekl, že sem jedete pro zboží.

— Vždyť vidíte, že ho nemám tam dát. Jedu-li pro hosta, nejedu pro zboží. Promiňte, že to našemu starému tak nenapadlo.

— Vypravoval jste o rodině O'Donnelové. Kdo jí vyklidil?

— Vigilanti.

— Kdo to jsou?

— Je to dobrovolně organisovaná stráž bezpečnosti. Nikdo jich nezná a nesmí znát, aby se na ně nemohl nikdo mstít — ani zákon. Nejsme tu na Nebraske Bůhví, co napsali. Vždy byly všelijaké. Nikde pokoj není finanční zabezpečen a proto nelze nosit škola o hrožuje náš blahobyt. Někteří, jako O'Donnelové, chopili se nepoctivého řemesla a kradli to, bez čeho farmář-začátečník nemůže se obejít — tažný dobytek. Anebo podloudně prodávali sousedním pokojným Indiánům "ohnivou vodu" — kořalku. Jakmile se jí Indián napije, odloupne se z něho rázem tenký nátěr civilisace, roztancuje se k šílenství, a první věc, na kterou myslí, je ztráta širé prostory se stády bůvolů, o kterou ho běloch připravil. Potom se naň vrhá se vší sobě vrozenou lstivostí a krutostí. Je tomu sotva pět let, co se vyřítili na nás české osadníky a několik jich zabili. Ale odrazili jsme je. Letěl jsem v noci k pevnosti niobrarské pro vojsko kolem samého jejich tábora. Poslali za mnou několik šípů, z nichž jeden našel jsem potom zaražený v kyčlích svého koně. Však uvidíte na našem starém srubu ještě několik šípových hrotů.

Pokračování.

Máme.. 18224 telefonu

v Omaze

a South Omaze

Zavolejte Douglas 2, Contract Dept. a objednejte si jeden pro svůj domov.

NEBRASKA TELEPHONE CO.

J. V. KAŠPAR

vlastní

Metzovu síň a restaurant

1245-47 již. 13. ul., Omaha.

TEL. DOUGLAS 7417.

Výborná česká kuchyně a čisté posteli, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a prvé třídy lihoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

Uložte své peníze v nové krajině.

Uložte své peníze do farem a pozemků — do pozemků, jichž cena vstoupne. Miliony akrů výtečných pozemků za nízké ceny a na mírné podmínky v Dakotách, Montaně, Idahu a Washingtoně podél rozšíření Pacifického pobřeží na

CHICAGO MILWAUKEE & ST. PAUL DRÁZE.

Nová města podél této linie vzrůstají velmi rychle a poskytují výjimečně dobrou příležitost pro dělníky, obchodníky a kapitalisty. Lemon, Hettinger a Bowman, nová města v Dakotách, založená teprvé před šesti měsíci, mají nyní asi 500 obyvatel. Pište nám ještě dnes o brožury — zdarma na požádání — pojednávající o výtečné této příležitosti podél nové linie. Výpravy hledatelů domovin na všechna místa na této linii první a třetí úterý každého měsíce. 45tf

F. A. NASH, generální západní jednatel,
1524 Farnam St., Omaha, Neb.

SUKNĚ

Chcete-li ušetřiti peníze, kupte si sukně u nás. Jediný obchod na západě, v kterém se pouze vyrábějí a prodávají sukně všeho druhu. Za užití sukně dle míry nečítáme žádnou zvláštní cenu. Doplňte si prověry a katalog. 44k12

SKIRT STORE, 322 No. 16th St., Omaha, Neb.

FRANK YUN

vlastní čistě a hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

v čís. 2206 již. 16. ul., Omaha.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské těší se té nejlepší pověsti. Objednávky možno učiniti telefonem. Douglas 3422.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 119.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

"Děkuji Vám za Vaše léky, kteréž se tak znamenitě osvědčily."
Frank Krefel, Alix, Ark.

ZÁCPA,—

nechuť k jídlu, říhání, dávení, nestrávnost, obtížné trávení, bolení hlavy a žluťenatost jsou znamení, že vaše zažívací ústrojí jest v nepořádku a že něco se musí státi, aby další nesnáze, kteréž by mohly nastati, byly znemožněny. Není vám třeba trpěti. Zkuste

Severův Životní balsám.

Tento prostředek jest naprosto čistý a odporučován těmi, kdož ho užívali. Chcete-li se těšiti úplnému zdraví, užívejte tento lék dle předpisu. Sesílí zažívací ústrojí, znovu dodá chuti k jídlu a odstraní vaši zmalátnělost. Cena 75c.

DVĚ VYLÉČENY.

"Když jsem začala užívati Váš Životní balsám, ležela jsem nemocná v posteli, a jediná láhev mne tak posilila, že jsem mohla vstáti a jíti za svými povinnostmi. Rozdělila jsem se o část druhé láhve se svou nemocnou sousedkou, která se přidává k mým chválám Severova Životního balsámu."
Anna Stubar, Reading, Pa.

NA PRODEJ VE VŠECH LÉKÁRNÁCH. ŽÁDEJTE VÝHRADNĚ "SEVEROVY" LÉKY.

PORUCHY

žaludeční

Neklidnost, obtížné trávení, křeče žaludeční a jiné choroby tohoto ústrojí, kteréž dosud byly vypátrány, jsou lehce odstraněny, užívámeli v čas

Severova Žaludeční hořká.

Tento velmi účinný prostředek dodává potřebných látek, kteréž se staví k dobému trávení, sesilňuje zažívací ústrojí, mírní bolesti a vyhání vše do pořádku. Cena 50c a $1.00

ledvinové

Jsou-li ledviny a játra v nepořádku, tu jakovatá kyselina močová, nemajíc odchodu, vrací se zpět v oběh krve a tím přivádí mnoho chorob.

Severův Silitel ledvin a jater

ošetří tyto orgány, jež náleží k vyměšovacímu ústrojí lidského těla. Naleznete okamžitý obnt a bezpečný, skutečný tohoto léku.

Cena 75c a $1.25.

Lékařská porada zdarma.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA